

Dosarul nr. 1ra-2152/2021
1-19134225-01-1ra-29112021

Curtea Supremă de Justiție
D E C I Z I E

20 ianuarie 2022

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:
Președinte – Timofti Vladimir,
Judecători – Plămădeală Ghenadie, Cobzac Elena

Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către avocatul *Cecan Liudmila* în numele inculpatului Rupeț Vitalie, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 06 octombrie 2021 și a sentinței Judecătoriei Ungheni, sediul central din 14 iulie 2020, în cauza penală în privința lui

Rupeț Vitalie XXXXX, născut la XXXXX.

Termenii de examinare:

prima instanță: 16.08.2019 - 14.07.2020;
instanța de apel: 19.01.2021 - 06.10.2021;
instanța de recurs: 29.11.2021 - 20.01.2022.

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Ungheni, sediul central din 14 iulie 2021, *Rupeț Vitalie*, a fost recunoscut vinovat în săvârșirea infracțiunii prevăzute art.151 alin.(4) Cod penal, și în baza acestei Legi, a fost condamnat la 9 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip închis.

A fost dispusă încasarea de la Rupeț Vitalie în beneficiul statului cheltuielile judiciare în sumă de 465,20 lei.

2. În sentința din 14 iulie 2021, prima instanță a constatat în fapt că:

Rupeț Vitalie la data de 30 mai 2010, aproximativ între orele 14:30, aflându-se în stradă, în s. Mărinici, raionul Nisporeni, pe fondul relațiilor ostile preexistente, urmărind scopul cauzării vătămărilor corporale, intenționat i-a aplicat lui Veleşcu Alexei multiple lovituri cu pumnii și picioarele în regiunea capului, cauzându-i conform Raportului de expertiză medico-legală nr.159 D din 14 decembrie 2010, traumă cranio-cerebrală închisă sub formă de hemoragii subarahnoidale difuze, edem cerebral și arahnoidal pronunțat și hemoragii în țesuturile moi a regiunii parientale pe dreapta, leziunii ce se califică ca vătămări corporale grave periculoase pentru viață și care au determinat decesul victimei la 16 iunie 2010.

Astfel, acțiunile lui Rupeț Vitalie au fost încadrate juridic în baza art.151 alin.(4) Cod penal, după indicii calificativi - ” *vătămarea intenționată gravă a integrității corporale și sănătății unei persoane, vătămare ce este periculoasă pentru viață și care a provocat decesul persoanei*”.

3. Sentința nominalizată a fost contestată cu apel de către avocatul Cecan Liudmila în numele inculpatului, prin care a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei cu pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care inculpatul să fie achitat din motiv ca fapta nu întrunește elementele infracțiunii.

3.1. În motivarea apelului declarat, apărătorul a menționat că la baza emiterii sentinței de condamnare în privința lui Rupeț Vitalie instanța de fond eronat a apreciat probele acuzării prezentate instanței în cadrul examinării cauzei penale și nu a cercetat obiectiv omisiunile admise de partea acuzării pentru a emite o sentință corectă în privința inculpatului.

Astfel, apărătorul a susținut că în cadrul cercetării judecătorești nu au fost cercetate toate probele, cauza penală a fost examinată unilateral și neobiectiv, nefiind audiați în calitate de martori, Grosu Maria (f.d.28, Tulbure Alexei, (f.d.29), Trofim Valentin (f.d.30), Pretuleac Vera(f.d.64/A).

Nu a fost stabilită identitatea cet. Croitoru Tamara Mihail - persoana indicată în înștiințarea din 30.05.2010 (f.d.43).

De asemenea, apărarea a accentuat un șir de omisiuni la care instanța de fond nu a atras atenția la emiterea sentinței și anume la faptul că:

- cauza penală a fost pornită peste 5 luni de la actul de sesizare, adică conflictul a avut loc la 30.05.2010, între Rupeț Vitalie și Veleşcu Alexei, iar decesul cet. Velescu Alexei a avut loc la 16.06.2010;

- în ordonanța de pornire a cauzei penale nu este indicat expres care este numărul dosarului penal ce i-a fost atribuit;

- f.d.28 - explicația cet. Grosu Maria (nănașa decedatului) din 16.06.2010, în care ultima a indicat că la 15.06.2010, decedatul a fost adus acasă de la spital, iar la 16.06.2010 ora 17.00, ultimul a decedat, motivul decesului nu-l cunoaște;

- f.d.29 - explicația cet. Tulbure Alexei, a.n.1994 (nepotul decedatului), care la acel moment avea 16 ani și a indicat că moșul său Veleşcu Alexei Ion până la 15.06.2010 a fost internat în spitalul de la Nisporeni, unde a fost bătut de Rupeț Vitalie, astfel reiese că decedatul în timpul aflării în spital a fost bătut de inculpat, ceea ce nu corespunde cu materiale cauzei penale;

- f.d.30 - explicația cet. Trofim Valentin (vecinul decedatului), care a indicat că la 15.06.2010, cet. Veleşcu Alexei a fost adus acasă de la spital, deoarece a fost bătut de Rupeț Vitalie, însă nu este indicat motivul externării decedatului, nu este stabilită diagnoza, tratamentul care a avut loc în spital și care urma să fie prelungit sau nu după externare;

- f.d.32 - raportul șefului de post P. Tofan din 01.10.2020 (după 3 luni), prin care se denotă că ultimul a ajuns la concluzia că materialele cu nr. 1522 și nr.1338 înregistrate până la acel moment în R2- totuși urmează a fi conexate și expediate pentru examinare în secția urmărire penală al CPR Nisporeni conform art.274 CPP, prin urmare nu este clar de ce trebuia să fie tergiversat cu 3 luni termenul examinării materialelor, care până la 01.10.2010 erau înregistrate în R2 al CPP Nisporeni;

- f.d.43- înștiințarea din 30.05.2010 prin care cet. Croitoru Tamara la orele 20.05 min (tel. 94066) a informat că cet. Veleşcu Alexei la 30.05.2010, aproximativ la orele 18.30 min a fost agresat fizic de către Rupeț Vitalie, prin

ce i-a provocat dureri fizice. La materialele cauzei penale lipsesc careva acte ce ar confirma că OUP a reacționat într-un fel la înștiințare (raport, proces-verbal etc.);

- f.d.44 - explicațiile cet. Rupeț Vitalie din 31.05.2010, prin care se denotă faptul că deși între el și Veleşcu Alexei a avut loc un conflict, în cadrul căruia ambii s-au lovit reciproc, iar Veleşcu Alexei și-a pierdut cunoștința, fapt pentru care Rupeț Vitalie l-a stropit cu apă;

- raportul șefului adjunct al SUP a CPP Nisporeni, maior de polițe Ed. Grosu din 01.10.2010 prin care ultimul aduce la cunoștință Comisarului raionului Nisporeni, că la el în gestiune sunt 2 materiale înregistrate în R2 cu nr.1338 din 30.05.2010 și nr.1522 din 16.06.2010 pe care el le anexează într-un singur material și doar la 01.10.2010, a ajuns la concluzia că acestea au legătură între ele și urmează înregistrate în R-1 pentru examinare conform prevederilor art. 274 CPP, faptul ce contravine prevederilor art. 42 CPP- ”(1) în caz de indivizibilitate sau de conexitate a cauzelor penale”;

- f.d.45 - explicațiile cet, Veleşcu Alexei, care a indicat că la 30.05.2010, aproximativ la orele 14.30 min în timp ce se deplasa pe drumul din sat. Marinici, s-a întâlnit cu cet. Rupeț Vitalie, care l-a lovit după care și-a pierdut cunoștința. Astfel, Veleşcu Alexei a indicat în explicația sa, că anterior a mai avut conflicte cu Rupeț Vitalie, dar niciodată ultimul nu l-a bătut, iar conflictele verbale avute cu el, erau din cauza că Rupeț Vitalie îi interzicea să aducă băuturi alcoolice pentru tatăl lui. Prin urmare nu este clar din ce dată este explicația, de către cine a fost întocmită explicația dată, unde a fost scrisă explicația, ori astfel de întrebări urmau să apară și la instanța de fond, iar pentru elucidarea tuturor întrebărilor urma a fi audiat polițistul ce s-a ocupat de acest caz;

- f.d.47 - explicația cet. Tulbure Nadejda din 31.05.2010, care la 13.12.2010, a fost audiată ca martor pe caz (f.d.63-64), și a indicat că la 30.05.2010, Veleşcu Alexei a fost luat fără cunoștință de salvare, după ce a fost agresat de Rupeț Vitalie, în stradă. Deși declarațiile martorului au fost date citire și indicate ca probă a acuzării, la momentul cercetării judecătorești era decedat, fapt care vine în contradicție cu legislația în vigoare și practica CEDO. Mai mult lipsește confirmarea documentară că cet. Tulbure Nadejda este decedată;

- f.d.49 - explicațiile cet. Bîrlădeanu Ana din 12.06.2010, care fiind audiată în cadrul ședinței de judecată, deși nu erau careva motive de a da citire declarațiilor făcute de către ea la faza urmăririi penale, totuși acuzatorul de stat a dat citire declarațiilor acesteia, fapt care vine în contradicție cu legislația în vigoare și practica CEDO. Menționează că audierea cet. Bîrlădeanu Ana în instanța de judecată denotă faptul că ultima a confirmat că declarațiile fixate în procesul verbal nu sunt cele ce au fost date de ea;

- f.d.51, 52 - raportul Ed. Grosu din 20.10.2010 și ordonanța din 21.10.2010 de formare a grupului emisă de procurorul în cadrul Procuraturii Nisporeni, S. Petrușca, la 8 zile după pornirea urmăririi penale pe cauza penală, nu a fost adusă la cunoștință bănuitului, conform prevederilor art. 256 alin.(3)CPP;

- f.d.53 - cererea cet. Tulbure Alexei din 09.03.2011, prin care solicită să

fie recunoscut în calitate de succesori legal a părții vătămate este adresată către procurorul în Procuratura Nisporeni V. Potîngă, care la acel moment nu avea nici o calitate procesuală în acest dosar, ce i-ar fi permis efectuarea unor acțiuni de urmărire penală. La momentul depunerii cererii Tulbure Alexei era minor, respectiv nu dispunea de o capacitate deplină de a exercita un drept la care pretindea - (16 ani 11 luni și 27 zile), fapt ce contravine prevederilor art.75. CPP;

- f.d.59, 61 - declarațiile martorilor Manciu Galina și Bîrlădeanu Ana din 21.12.2010, făcute în cadrul CPR Nisporeni, nu au existat temei de a da citire declarațiilor în cadrul ședinței de judecată, deoarece martorii au indicat că declarațiile făcute în ședința sunt cele ce le susține, iar conform practicii CEDO, or la baza adoptării unei sentințe stau anume acele probe ce au fost cercetate în cadrul ședinței de judecată.

- f.d.63 - deși acuzatorul cunoștea că cet. Tulbure Nadejda, audiată ca martor la 13.10.2010, era decedată la momentul cercetării judecătorești, totuși declarațiile acesteia de la urmărirea penală au fost date citire în cadrul ședinței de judecată;

- f.d.66 - procesul-verbal de notificare a părților privind dispunerea expertizei din 24.12.2010 ora 11.20-11.25, Rupeț Vitalie la acel moment avea statut de bănuț și fără prezența apărătorului a fost informat că la 14.12.2010, a fost dispusă expertiza medico-legală. Ca urmare Rupeț Vitalie fost privat de dreptul de a pune întrebări la momentul numirii expertizei, el fiind o persoană fără studii juridice nu putea cunoaște o informație de așa gen, iar OUP nu a fost interesat să-i explice ultimului un astfel de drept, procesul verbal este întocmit post-factum, adică la data de 24.12.2010, expertiza medico-legală era deja, iar notificarea despre numirea ei se face după 10 zile de la existența ei fizică pe suport de hârtie. Astfel, în cazul dat OUP a încălcat grav dreptul bănuțului să fie asistat de un avocat, prevăzut expres de art.17 CPP;

- f.d.67 - ordonanța de numire a expertizei medico-legală din 14.12.2010, deși în materialele cauzei penale la acel moment exista explicația lui Veleşcu Alexei, expertului nu i-a fost pusă întrebarea elementară ” *dacă după traumele cu care el a fost internat putea Veleşcu Alexei să facă declarații ?*”, dacă ” *traumele puteau sau nu să fie provocate de la căderea propriei înălțimi, în situația când mai mulți martori au indicat că Veleşcu Alexei în timp ce se afla în spital a căzut în WC spitalului și s-a lovit. La capitoul întrebările adresate indicate în expertiza medico-legală lipsește întrebarea pusă de OUP și anume, care este gravitatea vătămarilor corporale ?*”;

- f.d.69 - Raportul de examinare nr. 72 din 17.06.2010, în textul căruia se indică că cadavrul cet. Veleşcu Alexei a fost îndreptat spre examinarea medico-legală conform îndreptării șefului de post a CPR Nisporeni, d-1 P. Tofan, la materiale cauzei penale o astfel de îndreptare lipsește. La materiale cauzei penale lipsește certificatul de deces al lui Veleşcu Alexei;

- f.d.75,76 - ordonanța din 10.12.2010, prin care Rupeț Vitalie a fost recunoscut în calitate de bănuț și audiat în această calitate, deși prima acțiune cu Rupeț Vitalie a fost făcută la 31.05.2010, când ultimul a scris explicația referitoare la caz;

- f.d.114 - indicațiile emise de procurorul G. Ciochinî, inițial acestea sunt

pentru cauza penală ”nr. 2015240340”, iar în textul indicațiilor se menționează nr. cauzei 2010240278, respectiv dacă admitem că a fost comisă o eroare materială de către procuror urma să fi emis un proces-verbal conform prevederilor art. 249 CPP...”, fapt ce contravine cu prevederile art. 255 CPP;

- f.d.129 - răspunsul nr. 01-0/260 din 22.06.2016 de la Spitalul Raional Nisporeni, unicul răspuns oficial al spitalului de la momentul incidentului, adică 30.05.2010, prin care se confirmă ca cet. Veleşcu Alexei, la data de 30.05.2010 ora 19.45 a fost internat în secția reanimare și terapie intensivă cu diagnosticul: Traumă cranio-cerebrală. Comoție cerebrală. Hematom intracerebral pe dreapta. Hemipareză profundă pe stîngă, un răspuns formal, fără anexarea a careva acte confirmatorii cu privire la tratamentul prescris lui Veleşcu Alexei.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 06 octombrie 2021, apelul declarat a fost respins ca nefondat, cu menținerea sentinței fără modificări.

4.1. În motivarea soluției adoptate, instanța de apel a reținut, că prima instanță corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept, analizând obiectiv cumulul de probe prin prisma art.101 Cod de procedură penală din punct de vedere al pertinentei, concludenței, veridicității și coroborării lor, corect concluzionând asupra vinovăției inculpatului Rupeț Vitalie de săvârșirea infracțiunii imputate.

Verificând argumentele invocate în apelul declarat, instanța de apel a ajuns la concluzia că, acestea sunt nefondate fiind combătute de probele anexate și circumstanțele stabilite în cadrul cercetării judecătorești în instanța de fond și verificate în cadrul procedurii de examinare a apelului.

Astfel, instanța de apel a reținut, că deși inculpatul Rupeț Vitalie nu a recunoscut vina, vinovăția acestuia în comiterea infracțiunii imputate a fost confirmată prin următoarea sistemă de probe analizate și apreciate de instanța de apel prin prisma prevederilor art.101 Cod de procedură penală, care sunt pertinente, concludente, utile și veridice și coroborează între ele, cum ar fi: declarațiile succesorului părții vătămate Pretuleac Vera, declarațiile martorilor Manciu Galina, Bîrlădeanu Ana, precum și prin materialele dosarului cercetate în cadrul ședinței de judecată în ordinea art.373 Cod procedură penală cum ar fi: declarațiile învinuitului Rupeț Vitalie (f.d.98); declarațiile martorilor Manciu Galina (f.d.59-60), Bîrlădeanu Ana (f.d.61-62), Tulbur Nadejda (f.d.63-64), procesul verbal de cercetare la fața locului din data de 16 iunie 2010 (f.d.24-27), Raportul de expertiză medico-legală nr.159 D din 14 decembrie 2010 (f.d.68-71), Raportul de expertiză judiciară nr.202003D0016 din 25 iunie 2020.

Instanța de apel, verificând legalitatea și temeinicia sentinței atacate, a ajuns la concluzia că solicitarea apărării privind achitarea inculpatului Rupeț Vitalie, din motivul lipsei în acțiunile inculpatului a elementelor componenței de infracțiune, este neîntemeiată, deoarece prima instanță corect a constatat ca fiind dovedită pe deplin vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii prevăzute de art.151 alin. (4) Cod penal, după indicii calificativi – *„vătămarea intenționată gravă a integrității corporale și sănătății unei persoane, vătămare ce este periculoasă pentru viață și care a provocat decesul persoanei”*, la

materialele cauzei penale fiind administrate suficiente probe pertinente și concludente prin care se atestă vinovăția lui Rupeț Vitalie în săvârșirea infracțiunii înscrinate.

În speță s-a stabilit cu certitudine legătură de cauzalitate dintre fapta inculpatului și leziunile constatate la victimă, fiind constatat cert că leziunile corporale depistate la cadavrul cet. Veleşcu Alexei au fost produse prin acțiunea traumatică cu obiect contondent, ce au legătura cauzală directă cu survenirea decesului lui Veleşcu Alexei.

Cu referire la versiunea inculpatului Rupeț Vitalie precum că, moartea lui Veleşcu Alexei ar fi survenit din alt motiv sau că ar fi fost bătut de altcineva, instanța de apel a menționat că nu are acoperire probatorie, fiind combătută prin declarațiile martorilor Manciu Galina și Bîrlădeanu Ana, care au confirmat că, Rupeț Vitalie i-a aplicat lovituri lui Veleşcu Alexei, în diferite regiuni ale corpului, cu pumnii, inclusiv cu picioarele, iar decesul ultimului a survenit în rezultatul loviturilor cu un obiect dur contondent și se califică ca vătămări corporale grave periculoase pentru viață, care au putut surveni cu două-trei săptămâni până la deces, posibil în timpul și circumstanțele indicate.

În acest sens, instanța de apel a reținut și declarațiile inculpatul date în cadrul urmăririi penale care a declarat că „la data de 30 mai 2010 Velescu Alexei a venit la el la poartă, Veleşcu Alexei care l-a întrebat dacă o să-l mai ducă la Cosliujeni. Atunci Veleşcu Alexei l-a lovit cu pumnul în față, el la fel l-a lovit cu palma peste față de două ori și Veleşcu Alexei a căzut jos fără cunoștință. El s-a dus în ogradă și a luat apă și l-a udat pe Veleşcu Alexei. În ogradă nu se aflau alte persoane, în drum la fel nu erau nimeni. Apoi acesta și-a revenit, sânge nu a văzută să-i fi curs de undeva. Veleşcu Alexei îl numea cu cuvinte necenzurate. La câteva zile, mai precis a doua zi, mama sa Claudia l-a sunat acasă, căci era la spitalul din raionul Nisporeni și l-a întrebat de ce l-a bătut pe Veleşcu Alexei și i-a spus să vină să se lămurească cu acesta. El a plecat la Veleşcu Alexei la spital, din rudele lui nu se aflau nimeni și l-a rugat să-l ierte pentru ce i-a făcut. Acesta i-a spus lasă că totul v-a fi bine.”(f.d.98).

În continuare, instanța de apel a menționat că nu pot fi reținute argumentele părții apărării precum că, nu a fost temei de a da citire declarațiile martorilor Manciu Galina și Bîrlădeanu Ana date la urmărirea penală, deoarece martorii au declarat că susțin declarațiile date în ședința de judecată și anume acestea urmau a fi luate în considerație, or instanța a stabilit că în declarațiile martorilor depuse în ședința de judecată și cele depuse în cursul urmăririi penale existau contradicții esențiale, conducându-se de prevederile art.371 alin.(1) Cod procedură penală, a dispus a fi date citire declarațiilor martorului depuse în cursul urmăririi penale.

La fel, instanța de apel a respins și argumentul apărării precum că, martorul Tulbure Nadejda, audiată în calitate de martor la 13.10.2010, era decedată la momentul cercetării judecătorești, însă declarațiile acesteia de la urmărirea penală au fost date citire în ședința de judecată, reiterând prevederile art.371 alin. (2) Cod procedură penală, potrivit căruia în cazul în care martorul lipsește în ședință și absența lui este justificată, fie prin imposibilitatea absolută de a se prezenta în instanță, fie prin motive de imposibilitate de a asigura securitatea lui, cu condiția că audierea martorului

a fost efectuată cu confruntarea dintre acest martor și bănuțit, învinuit sau martorul a fost audiat în conformitate cu art.109 și 110.

De asemenea, instanța de apel a respins argumentul părții apărării referitor la faptul că, nu a fost stabilită identitatea cet. Croitou Tamara Mihail, persoana indicată în înștiințarea din 30.05.2010, (f.d.43), or nu există careva dubii că la data de 30 mai 2010, între Rupeț Vitalie și Veleşcu Alexei a avut loc un conflict, fapt recunoscut și de inculpat, în urma căruia Rupeț Vitalie i-a aplicat lui Veleşcu Alexei multiple lovituri cu pumnii și picioarele în regiunea capului, cauzându-i conform Raportului de expertiză medico-legală 159 D din data de 14 decembrie 2010, traumă cranio-cerebrală închisă sub formă de hemoragii subarahnoidale difuze, edem cerebral și arahnoidal pronunțat și hemoragii în țesuturile moi a regiunii parientale pe dreapta, leziunii ce se califică ca vătămări corporale grave periculoase pentru viață și care au determinat decesul victimei la data de 16 iunie 2010, fapt confirmat la fel și prin declarațiile succesului părții vătămăte, Pretuleac Vera, precum și prin declarațiile martorilor Manciu Galina, Birlădeanu Ana, Tulbur Nadejda, audiați în cadrul urmării penale și cercetării judecătorești.

Instanța de apel a menționat că nu poate fi acceptat nici argumentul recurentului precum că cet. Tulbure Alexei, nu avea dreptul legal de a fi acceptat în calitate de succesor legal a părții vătămăte și că procurorul V. Potînga deși nu avea împuterniciri legale a emis ordonanța din 09.03.2021, prin care a indicat că în urma examinării cererii parvenite de la Tulbure Alexei în adresa CPR Nisporeni, acesta urmează a fi recunoscut în calitate de succesor legal, din motiv că este rudă apropiată cu decedatul, el fiind nepot. În acest sens instanța de apel a menționat că potrivit art.81 alin.(1), (2) Codul procedurii penale, în procesul penal, succesor al părții vătămăte sau al părții civile este recunoscută una din rudele ei apropiate care a manifestat dorința să exercite drepturile și obligațiile părții vătămăte decedate sau care, în urma infracțiunii, a pierdut capacitatea de a-și exprima conștient voința. Succesor al părții vătămăte sau al părții civile nu poate fi recunoscută ruda ei apropiată căreia i se incumbă cauzarea de prejudiciu material, fizic sau moral părții vătămăte. Recunoașterea rudei apropiate ca succesor al părții vătămăte sau al părții civile o decide procurorul care conduce urmărirea penală sau, după caz, ofițerul de urmărire penală ori instanța de judecată, cu condiția că ruda apropiată solicită această calitate. Astfel prin cererea depusă, Tulbure Alexei în calitate de nepotul lui Veleşcu Alexei, a solicitat să fie recunoscut în calitate de succesor a părții vătămăte.

Referitor la argumentul apărării precum că, procurorul V. Potînga, nu avea împuterniciri legale de a emite ordonanța din 09.03.2021, instanța de apel a remarcat că apărarea nu a adus careva probe în acest sens.

Instanța de apel a apreciat ca fiind neîntemeiat argumentul părții apărării precum că, la această etapă la materialele cauzei nu este prezent careva act ce ar confirma constatarea decesului, sau persoana care a constatat acest fapt, locul, ora, indicând că potrivit Raportului de expertiză judiciară nr.202003D0016 din 25 iunie 2020, expertul judiciar în urma examinărilor medico-legale, în conformitate cu circumstanțele cazului și întrebările înaintate spre soluționare s-a ajuns la următoarele concluzii: conform

Raportului de examinare medico-legală nr.72 pe numele cadavrului cet. Veleşcu Alexei, decesul acestuia a survenit cu cca. 36 de ore înainte de autopsie. Leziunile corporale depistate la cadavrul cet. Veleşcu Alexei, au fost produse prin acțiunea traumatică cu obiect (-e) contondent (-e), au legătura cauzală directă cu survenirea decesului, sunt periculoase pentru viață și conform acestui criteriu se califică ca vătămare gravă. Reieșind din datele din fișa medicală a bolnavului de staționar nr.3205 pe numele cet. Veleşcu Alexei, pe parcursul spitalizării, de la internare 30.05.2010, până la externare 15.06.2010, starea pacientului a avut o dinamică negativă (cu agravare). Conform cercetării medico-legale histologice (microscopice) vechimea leziunilor corporale, cauzatoare de deces, depistate la autopsie e de 2-3 săptămâni. Alte leziuni corporale nu au fost depistate. Din fișa medicală a bolnavului de staționar nr.3205 reiese că la data de 15.06.2010, starea pacientului este gravă, dereglarea conștiinței la nivel de obnubilare, Coma III. În Raportul de examinare medico-legală nr.72 pe numele cadavrului cet. Veleşcu Alexei, lipsesc alte careva leziuni corporale, în afara celor produse cu 2-3 săptămâni înainte de deces. În fișa medicală lipsesc careva date despre modalitatea prelevării analizelor de laborator, mai mult ca atât nu se pune la dubii decesul părții vătămate Veleşcu Alexei.

La fel, instanța de apel a apreciat ca fiind nefondat și neprobat argumentul părții apărării precum că, mai mulți martori au indicat că Veleşcu Alexei în timp ce se afla în spital a căzut în WC-ul spitalului și s-a lovit, or, faptul că Veleşcu Alexei a căzut în WC-ul, spitalului a fost declarat de succesorul părții vătămate Pretuleac Vera, care cunoaște din spusele altcuiva, or la materialele cauzei nu se regăsesc declarațiile unui martor care a văzut momentul în care Veleşcu Alexei să fi căzut în WC-ul, spitalului. Mai mult ca atât, potrivit Raportului de expertiză judiciară nr.202003D0016 din 25 iunie 2020, pct.6.este indicat că în Raportul de examinare medico-legală nr.72 pe corpul cadavrului cet. Veleşcu Alexei, lipsesc alte careva leziuni corporale, în afara celor produse cu 2-3 săptămâni înainte de deces. În fișa medicală lipsesc careva date despre modalitatea prelevării analizelor de laborator.

Referitor la argumentul apărării privind încălcările de procedură admise organului de urmărire penală, prin faptul că, cauza penală a fost pornită peste 5 luni, după actul de sesizare adică conflictul care a avut loc la 30.05.2010, instanța de apel a reiterat că partea apărării la examinarea cauzei în fond, sau pe parcursul urmăririi penale nu a depus o careva plângere împotriva acțiunilor organului de urmărire penală și nici la examinarea cauzei în fond nu a invocat careva încălcări a organului de urmărire penală.

Referitor la faptul că, în ordonanța privind pornirea urmăririi penale din 12.10.2021, nu este indicat expres care este numărul dosarului penal care i-a fost atribuit, instanța de apel a indicat că în ordonanță,(f.d.1, vol. I), este indicat nr. dosarului "2010240278", prin urmare a respins și acest argument a părții apărării.

La capitolul individualizării pedepsei penale, instanța de apel a constatat că prima instanță a dat deplină eficiență prevederilor art.art.7, 61 și 75 Cod penal, pedeapsa stabilită inculpatului Rupeț Vitalie fiind stabilită în limitele sancțiunii prevăzute de legea penală și care este adecvată celor comise, care se

racordă la toate circumstanțele stabilite, la personalitatea inculpatului că acesta nu și-a recunoscut vina, de faptul că a comis o infracțiune care face parte din categoria celor deosebit de grave, comise contra vieții și sănătății persoanei, care a provocat decesul persoanei.

Prima instanță întemeiat și legal a concluzionat, că corectarea și reeducarea inculpatului este posibilă numai fiind izolat de societate, stabilindu-i o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 9 ani, cu executare pedepsei în penitenciar de timp închis, pedeapsa dată va corecta vinovatul și va asigura scopurile pedepsei. În cazul dat s-a luat în considerație, că inculpatul Rupeț Vitalie a comis o infracțiune deosebit de gravă, care s-a soldat cu decesul părții vătămate.

5. Nefiind de acord cu soluțiile pronunțate de instanțele ierarhic inferioare, avocatul Cecan Liudmila în numele inculpatului declară recurs ordinar, invocând prevederile art.427 alin.(1) pct.6) și 10) Cod de procedură penală, solicită casarea sentinței și deciziei, cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatul să fie achitat, indicând aceleași motive ca și în cererea de apel privind nevinovăția inculpatului de săvârșirea infracțiunii imputate (pct.3.1 din decizie), considerând că instanțele de judecată eronat au apreciat probele administrate în speța dată.

6. În conformitate cu prevederile art.431 alin.(1), pct.11) Cod de procedură penală, procurorul a depus referință privitor la opinia sa asupra recursului declarat de avocatul Cecan Liudmila în numele inculpatului, menționând că acesta urmează a fi declarat inadmisibil, deoarece instanța de apel a adoptat o decizie legală și întemeiată.

7. *Examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează inadmisibilitatea acestuia din următoarele considerente.*

Potrivit dispoziției art.432 alin.(2), pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că recursul este vădit neîntemeiat.

Potrivit practicii judiciare constante erorile de drept pot fi erori de drept formal sau procesual și erori de drept material sau substanțial. Instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Din conținutul recursului declarat în cauză se constată că recurentul nu este de acord cu soluțiile instanțelor de fond privitor la condamnarea inculpatului în baza art. 151 alin. (4) Cod penal, menționând că probatoriul administrat nu dovedește vinovăția acestuia în săvârșirea infracțiunii încriminate, invocând în acest sens în calitate de temeuri pentru casarea deciziei instanței de apel și a sentinței primei instanțe prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6), 10) Cod de procedură penală, totodată invocând că Rupeț Vitalie urmează să fie achitat deoarece fapta acestuia nu întrunește elementele infracțiunii. Astfel se atestă temeiul pentru recurs prevăzut de art. 427 alin.(1) pct. 8) Cod de procedură penală, potrivit căruia hotărârile instanței de apel pot

fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond în cazurile când nu au fost întrunite elementele infracțiunii.

Însă, în raport cu alegațiile recurentului invocate în cererea de recurs, Colegiul penal constată că instanța de apel a adoptat o decizie legală și întemeiată, care corespunde tuturor exigențelor legislației procesual penale.

Analizând decizia instanței de apel prin prisma erorilor de drept prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, potrivit cărora hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul când instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, Colegiul penal constată, că astfel de erori de drept, nu și-au găsit confirmarea la examinarea recursului declarat, dat fiind faptul, că instanța de apel la examinarea cauzei a respectat prevederile art. 414 alin. (1), (5), 417 alin. (8) Cod de procedură penală, și în hotărârea adoptată s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apelul părții apărării, aceasta cuprinzând motivele pe care se întemeiază soluția pronunțată.

Potrivit prevederilor art. 414 alin. (1) Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel.

Conform art. 414 alin. (5) Cod de procedură penală, instanța de apel se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Potrivit art. 417 alin. (8) Cod de procedură penală, decizia instanței de apel trebuie să conțină temeiurile de fapt și de drept care au dus, după caz, la respingerea sau admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției date.

Colegiul penal apreciază ca declarative argumentele apărării prin care se invocă faptul, că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, aceasta deoarece în conținutul recursului nu au fost descrise care anume din motivele apelului nu au fost luate în considerație la judecarea cauzei.

De asemenea, Colegiul penal menționează, că motivarea unei hotărâri reprezintă un proces de analiză și sinteză a actelor și lucrărilor dosarului care nu presupune în mod necesar expunerea tuturor elementelor amănunțit, atât timp cât sunt valorificate toate aspectele relevante din punct de vedere probatoriu și sunt menționate componentele obligatorii ale unei motivări a hotărârii penale, așa cum s-a procedat în speță.

Analizând conținutul materialelor dosarului, Colegiul penal concluzionează că instanța de apel la examinarea cauzei, a ținut cont în deplină măsură de prevederile art. 27, 99 - 101 Cod de procedură penală, a cercetat sub toate aspectele probele administrate, le-a verificat minuțios, dându-le o apreciere corectă, prin prisma pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, care în ansamblul lor au confirmat vinovăția inculpatului Rupeț Vitalie în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 151 alin. (4) Cod penal, or, în fapt, decizia instanței de apel corespunde tuturor prevederilor legii de procedură penală, ea fiind legală și întemeiată, iar instanța de apel a dat răspuns la toate argumentele invocate de apelant, specificând motivele pe care și-a întemeiat

soluția.

În opinia Colegiului penal, instanța de apel, în conformitate cu prevederile art. 101 Cod de procedură penală, a examinat complet și obiectiv probele administrate la dosar, verificându-le sub aspectul pertinentei și concludenței, atât pe cele obținute în procesul urmăririi penale, cât și în cadrul ședințelor de judecată, cât ale apărării atât și ale acuzării, fapt ce face, ca concluzia despre vinovăția lui Rupeț Vitalie privind săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 151 alin. (4) Cod penal să fie întemeiată și legală.

Argumentele recurentului, precum că inculpatul nu este vinovat de comiterea infracțiunii, sânt neîntemeiate și contravin materialelor din dosar, iar nerecunoașterea vinovăției de către acesta nu echivalează cu achitarea lui, de vreme ce în cursul judecării cauzei au fost administrate suficiente probe, enumerate mai sus, care confirmă cu certitudine vinovăția acestuia în comiterea infracțiunii imputate, soluția instanței de apel la acest capitol este clar argumentată.

Colegiul penal reține că, instanța de apel corect a apreciat că potrivit Raportului de expertiză medico-legală nr 159 D din 14 decembrie 2010, s-a constatat cu certitudine că *„moartea cet. Veleșcu Alexei Ion. a.n.1954, a survenit în urma unei traume cranio-cerebrale închise sub formă ele hemoragii subarahnoidale difuze, edem cerebral și arahnoidal pronunțat și hemoragii în țesuturile moi a regiunii parietale pe dreapta care au putut surveni în urma loviturilor cu un obiect dur contondent și se califică ca vătămări corporale grave periculoase pentru viață. Conform datelor examinării histologice vătămarile corporale au putut surveni cu două-trei săptămâni până la deces. **Vătămarile corporale date au legătură cauzală directă cu survenirea decesului.**”*

Iar prin raportul de expertiză judiciară nr.202003D0016 din 25 iunie 2020, s-a confirmat că *„potrivit raportului de examinare medico-legală nr. 72 pe numele cadavrului cet. Veleșcu Alexei, decesul acestuia a survenit cu cca. 36 de ore înainte de autopsie. Leziunile corporale depistate la cadavrul cet. Veleșcu Alexei, au fost produse prin acțiunea traumatică cu obiect (-e) contondent (-e), au legătura cauzală directă cu survenirea decesului, sunt periculoase pentru viață și conform acestui criteriu se califică ca vătămare gravă. Reieșind din datele din fișa Pagină 17 din 22 medicală a bolnavului de staționar nr. 3205 pe numele cet. Veleșcu Alexei, pe parcursul spitalizării, de la internare 30.05.2010, până la externare 15.06.2010, starea pacientului a avut o dinamică negativă (cu agravare). Conform cercetării medico-legale histologice (microscopice) vechimea leziunilor corporale, cauzatoare de deces, depistate la autopsie e de 2-3 săptămâni. Alte leziuni corporale nu au fost depistate. Din fișa medicală a bolnavului de staționar nr. 3205 reiese că la data de 15.06.2010, starea pacientului este gravă, dereglarea conștiinței la nivel de obnubilare, Coma III. În raportul de examinare medico-legală nr. 72 pe numele cadavrului cet. Veleșcu Alexei, lipsesc alte careva leziuni corporale, în afara celor produse cu 2-3 săptămâni înainte de deces. În fișa medicală lipsesc careva date despre modalitatea prelevării analizelor de laborator”*.

De asemenea, prin declarațiile succesoriului părții vătămate Pretuleac Vera și declarațiile martorilor oculari Manciu Galina, Bîrlădeanu Ana și Tulbur Nadejda, audiați în cadrul urmăririi penale și cercetării judecătorești, s-a

confirmat cert faptul că Rupeț Vitalie i-a aplicat lovituri lui Veleşcu Alexei în diferite regiuni ale corpului, cu pumnii, inclusiv cu picioarele, iar decesul ultimului a survenit în rezultatul loviturilor aplicate cu un obiect dur contondent, fiind excluse cauzare leziunilor în alte circumstanțe.

În această ordine de idei, Colegiul penal va respinge argumentele apărătorului precum că în cadrul cercetării judecătorești nu au fost audiați în calitate de martori Grosu Maria (f.d. 28), Tulbure Alexei, (f.d.29), Trofim Valentin (f.d.30), Pretuleac Vera(f.d.64/A) și că nu a fost stabilită identitatea cet. Croitoru Tamara Mihail - persoana indicată în înștiințarea din 30.05.2010 (f.d.43), or la materialele cauzei penale au fost administrate probe suficiente, care apreciate în coroborare cu prevederile art. 101 Cod procedură penală demonstrează cu certitudine că, inculpatul Rupeț Vitalie a comis infracțiunea încriminată.

Colegiul penal constată că, instanța de apel, respectând prevederile art. 414 Cod de procedură penală, a audiat inculpatul Rupeț Vitalie, succesorul părții vătămate Pretuleac Vera, a supus unei verificări minuțioase, sub toate aspectele, probele prezentate de părți, descrise în pct. 4.1. din prezenta decizie, întemeiat ajungând la concluzia, că la 30 mai 2010, între Rupeț Vitalie și Veleşcu Alexei Ion a avut loc un conflict, în urma căruia Rupeț Vitalie i-a aplicat lui Veleşcu Alexei multiple lovituri cu pumnii și picioarele în regiunea capului, cauzându-i conform Raportului de expertiză medico-legală 159 D din data de 14 decembrie 2010, traumă cranio - cerebrală închisă sub formă de hemoragii subarahnoidale difuze, edem cerebral și arahnoidal pronunțat și hemoragii în țesuturile moi a regiunii parientale pe dreapta, leziuni ce se califică ca vătămării corporale grave periculoase pentru viață și care au determinat decesul victimei la data de 16 iunie 2010.

Totodată, instanța de recurs menționează că, recursul apărării nu este motivat nici sub aspectul erorilor de drept invocate, iar majoritatea argumentelor recurentului constituie un dezacord cu aprecierea de către instanțele de fond a probelor, fără a ține cont de faptul că reaprecierea probelor nu poate constitui temei de recurs în sensul art. 427 Cod de procedură penală, și astfel nu pot fi considerate ca motiv sub aspectul casării ca fiind ilegală a hotărârii contestate, deoarece instanța de recurs nu analizează conținutul mijloacelor de probă, nu dă o nouă apreciere materialului probator și nu stabilește o altă situație de fapt, decât cea constatată de instanțele de fond, aceasta fiind sarcina primordială a instanțelor respective.

Astfel, instanța de recurs nu a stabilit în speță existența erorilor de drept prevăzute de art. 427 alin. (1), pct. 6) Cod de procedură penală.

Cu referire la argumentele recurentului privind existența în cauza examinată a erorii de drept prevăzute la pct. 8), alin. (1), art. 427 Cod de procedură penală, potrivit căreia hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel când nu au fost întrunite elementele infracțiunii, instanța de recurs menționează, că potrivit art. 113 alin. (1) Cod penal, se consideră calificare a infracțiunii determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite și semnele componentei infracțiunii prevăzute de norma penală.

Colegiul penal reține, că acest temei include cazurile când nu a fost stabilită fapta care corespunde elementelor constitutive ale infracțiunii, nici mijloacele de probă prin intermediul cărora s-au constatat elementele constitutive, ori când nu au fost stabilite faptele care invocă circumstanțele atenuante și agravante ale infracțiunii.

Potrivit materialelor cauzei, de către prima instanță inculpatul Rupeț Vitalie a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 151 alin. (4) Cod penal, după semnele calificative – *”vătămarea intenționată gravă a integrității corporale și sănătății unei persoane, vătămare ce este periculoasă pentru viață și care a provocat decesul persoanei,* soluție care a fost menținută și de către instanța de apel.

La examinarea cauzei, instanța de apel a conchis, că prima instanță corect a stabilit situația de fapt și a încadrat acțiunile reținute în privința inculpatului Rupeț Vitalie în baza art.151 alin. (4) Cod penal, or, prima instanță a dat o apreciere corectă probatoriului administrat în conformitate cu prevederile art. 101 Cod de procedură penală, prin prisma admisibilității, pertinentei și concludentei, utilității și veridicității în coraborare cu declarațiile date în ședința de judecată.

Colegiul penal, analizând materialele cauzei în raport cu argumentele invocate de către recurent, conchide că instanța de apel, menținând soluția primei instanțe, la judecarea apelului a respectat prevederile art. 414 Cod de procedură penală, în mod întemeiat a ajuns la concluzia corectitudinii încadrării juridice a acțiunilor inculpatului Rupeț Vitalie, astfel corect concluzionând că în acțiunile inculpatului sunt prezente toate elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art.151 alin. (4) Cod penal, motivându-și temeinic soluția în acest sens, așa cum este indicat în pct. 4, 4.1. al prezentei decizii, soluție pe care instanța de recurs o însușește și reiterarea căreia nu o consideră necesară, deoarece soluția instanței de apel este pe deplin conformă circumstanțelor de fapt și de drept stabilite, precum și practicii judiciare constante.

Potrivit jurisprudenței CtEDO, în cazul în care instanțele de fond și-au motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările, care confirmă sau infirmă o acuzație penală, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de recurs eventual, o curte de recurs poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției acestor instanțe (a se vedea, în special, cauzele *Garcia Ruiz v. Spania, hotărârea din 21 ianuarie 1999; Helle v. Finlanda, hotărârea din 19 decembrie 1997*).

Totodată, în concepția Curții Europene, art. 6 parag. 1 nu impune motivarea detaliată a deciziei unei instanțe de recurs care, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge un recurs ca fiind „lipsit de șanse de succes” (cauza *Van de Hurk v. Olanda, nr. 16034/90 din 19 aprilie 1994, Immeubles Groupe Kosser v. Franța, nr. 38748/97 din 9 martie 1999*).

Prin urmare, Colegiul penal conchide că în speță nu a fost constatată existența erorii de drept prevăzută la art. 427 alin. (1), pct. 8) Cod de procedură penală, deoarece asemenea eroare în speță nu se identifică.

Cu privire la temeiul invocat de recurent prevăzut la pct.10), alin. (1) Cod art. 427 Cod de procedură penală, potrivit cărora, hotărârea instanței de apel

poate fi supusă recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul când s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale, Colegiul îl consideră neîntemeiat și menționează că recurentul l-a invocat pur declarativ fără a-l descrie detaliat.

În asemenea circumstanțe, Colegiul penal apreciază că recursul în respectiva parte este declarativ și nu va examina cauza prin prisma pretinselor erori întrucât instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele Legii, astfel, instanța nu are competența de a completa din oficiu un recurs nemotivat

Totodată, Colegiul penal reține faptul că, argumentele invocate de recurent au fost obiect de studiu la judecarea cauzei în prima instanță și în instanța de apel (*motivele recursului ordinar invocat fiind identice cu cele din cererea de apel*), asupra cărora instanțele de fond la acest capitol s-au expus just și întemeiat, iar careva temeieri de a pune la îndoială veridicitatea argumentelor instanței de apel în motivarea soluției sale pe aceste aspecte contestate și în prezentul recurs, nu s-a constatat.

În acest context, Colegiul penal conchide că, la examinarea recursului declarat, nu au fost stabilite careva erori de drept care ar condiționa casarea deciziei contestate, impunându-se soluția inadmisibilității recursului ordinar declarat de către avocatul Cecan Ludmila în numele inculpatului Rupet Vitalie, ca fiind vădit neîntemeiat.

8. În conformitate cu prevederile art.432 alin.(2), pct.4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul *Cecan Liudmila* în numele inculpatului *Rupeț Vitalie*, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 06 octombrie 2021, în cauza penală în privința lui ***Rupeț Vitalie XXXXX***, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la 17 februarie 2022.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Plămădeală Ghenadie

Cobzac Elena